

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *Horvai János*

Cím: *A kardvágás dombja.*

Forrás: *Budapesti Hírlap*

Bp.
(Hely)

416. XII. 27.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

394.43

Hely

Idő

"1916"

Személy

Helyszám

Közp

A kardvágás dombja.

— Levél a szerkesztőséghez. —

Budapest, dec. 26.

Főnt jártam a Várban s elnéztem azokat a munkálatokat, melyeknek az a céljuk, hogy a koronázás területét a nagy eseményre előkészítsék. Sok szorgos kéz dolgozik azon, hogy esztétikusok és historikusok agyában fogant sok szép gondolatot valóra váltsák s e nagyjelentőségű közjogi aktusnak megadják a méltó keretet s megteremtsek eme díszesen lefolyó ünnepségnek valamennyi föltételét.

Buda, a vár maga a koronázás s az egész környezet földézték lelkemben a régmúlt történelmi időköt. Vértezett vitézek, udvari daliák, majd vitéz főpapok s hatalmas nagyurak, királyfiak és királyok alakjai vonultak el lelki szemem előtt. Elmerengve a mi színpompás, dicső és szomorú eseményekben egyaránt gazdag történelmünkön, szemlélődésem közben eljutottam ahhoz a helyhez, hol serény munkásoknak halomba gyűjtötték azt a földet, melyet a haza minden részéből küldtek, hogy megépíttessék belőle az a domb, melyről a magyar király a világ négy tája felé suhintott kardvágással védelmet ígér az egész magyar földnek, az egész magyar nemzetnek. Egymagában is gyönyörű gondolat, de még megkapóbbá s még gyönyörűbbé teszi az, hogy a domb földje egész történelmet zár magába. Mennyi állomás, a honfoglalástól a mai világháborúig! Mert hiszen oly helyekről gyűlt egybe a föld, hol a nemzet életének egy-egy nagy, jelentős mozzanata, eseménye játszódott le.

Szent föld ez, melyet a magyar dicsőség, a magyar vér és magyar könny aratott szentté és emlékeztetéssé. Egy mély gondolatú szimbólum ez, mely méltóan csatlakozik a koronázás többi szimbólumához,

S a mint elmézem a domb készülését, eszembe jutott, vajjon *mi lesz e megszentelt anyaföldből a koronázás után?* Csatatereink, országgyűléseink, régi váraink színhelyének e sokat regélő göröngyeit vajjon annak a szerepnek, melyre fölhozattak, megfelelő és méltó elhánásban fogják-e részesíteni az ünnepségek után? Nem fogják-e szétszórni, vagy egy gödör betemetésére, vagy feltöltésre vagy tudom is én miféle profán célra fölhasználni e nekünk oly drága földet, küzdelmeinknek, szenvedéseinknek és örömeinknek emlékét?

E gondolat megdöbentett s önmagamát nyugtatnom meg, midőn e néhány sorommal szerény kísérletet teszek arra, hogy e történelmi emléket a megszenstelenítéstől s elkallódástól megmentssem.

Gyűjtsük, hordjuk össze ezt a földet, a város valamely csöndes helyén, például a *Margit-szigeten*, jelöljük egy táblával, hogy IV. Károly király koronázási dombja honnan való földet zár magába; ültessük körül e dombot ákaccal — e tipikus magyar fával — hadd árnyékolja be, védje meg, hullassa rá virágait s illatával varázsolja elénk a magyar alföldet s a magyar falut.

Kedves zárándokhelyé válhatnak a fővárosban e domb, mely nemcsak érdekes látnivaló lenne, hanem egyik szép emléke IV. Károly király koronázásának.

Horvai János.

Székesfővárosi házinymoda 1918